

РЕШЕНИЕ

№ 6743

гр. София, 26.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в публично заседание на 04.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Танка Цонева

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **9971** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК вр. чл. 46, ал. 2 от Наредбата за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на Столична община (НРУИТДТСО).

Образувано е по жалба на „Джи Ем Би ССС“ ООД, ЕИК[ЕИК] чрез пълномощника му –адв. С. – САК срещу Заповед № РТР24-РД56-284/22.08.2024 г. на кмета на район "Т. ", Столична община. С оспорената заповед е намалено работното време на стационарен търговски обект, собственост на „Джи Ем Би ССС“ ООД, ЕИК[ЕИК], функциониращ като кафе –бар „Каше“, находящ се в [населено място], [улица], в сградата на мол „П. център“, определено в ЗРВ № 5290/16.02.2018 г. от 08:00 ч. до 06:00 ч., като същото се определя от 08:00 ч. до 23:00 часа.

В жалбата се излагат аргументи за нарушение на административнопроизводствените правила и материалния закон при издаване на атакуваната заповед, както и несъответствието ѝ с целта на закона. В тази връзка на първо място се сочи, че не било посочено правно основание за издаване на оспорения акт, тъй като разпоредбата на чл. 46 от НРУИТДТСО съдържала две хипотези, като в случая не ставало ясно коя от двете е релевантната. Твърди се още, че в заповедта липсвало изложение на фактическите основания, а именно подадените жалби и сигнали от граждани или съставените протоколи за измерване на шума.

Посочва се, че дружеството-жалбоподател не е било запознато с всички материали по преписката, с което били нарушени административнопроизводствените правила.

В заключение се отправя искане към съда да се произнесе с решение, с което да

отмени като незаконосъобразна оспорената заповед. Претендира се присъждане на направените от жалбоподателя разноски в производството.

В проведените по делото съдебни заседания дружеството –жалбоподател се представлява от пълномощника си –адв. С.. Последният в дадения ход по същество пледира за отмяна на процесната заповед по подробно развитите в жалбата съображения. Допълнителни доводи в тази насока излага в представени писмени бележки. Претендира присъждане на направените разноски за държавна такса.

Ответникът – кмет на район "Т." към Столична община, чрез процесуалния си представител в писмено становище изразява мнение за неоснователност на жалбата.

Съдът като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства и взе предвид доводите на страните, приема следното от фактическа страна:

Не е спорно по делото, че стопанисваният от „Джи Ем Би ССС“ ООД търговски обект кафе –бар „Каше“, находящ се в [населено място], [улица], в сградата на мол „П. център“ е с работно време, определено в ЗРВ № 5290/16.02.2018 г. от 08:00 ч. до 06:00 ч.

С атакуваната заповед от 22.08.2024 г., издадена на основание чл. 46 ЗМСМА и чл. 46 от Наредбата за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на СО /Наредбата/ и предвид множеството сигнали и жалби за нарушаване на нощната тишина, кметът на СО, район „Т.“ е изменил и намалил работното време на обект – кафе - бар „Каше“ - от 08:00 до 23:00 часа (л. 9).

Оспорваната заповед е връчена на 17.09.2024 г. срещу подпис на П. П. Д., представляващ дружеството – жалбоподател.

Видно от справка от 04 РУ- СДВР, налице са множество сигнали и жалби от 2022 г. до 2024 г. срещу прекомерен шум от заведението (л. 34). Извършени са проверки и са съставени докладна записка, протокол за предупреждение и АУАН (л. 62 и сл.).

Представени са заявления за работно време на стационарен търговски обекти (л. 50 и сл.), в които е отразено, че съгласуваното работно време е от 08 до 06 часа – двукратно за период от 3 месеца, впоследствие безсрочно. Правно основание за утвърденото работно време не е посочено. В заявлението единствено е записано от самия заявител, че обектът не се намира в жилищна сграда, както и че същият отстои на повече от 30 метра от жилищна сграда.

Като доказателства по делото са приобщени сигнали от различни лица (л. 92, л. 98 и сл., л. 110, л. 111, л. 116, л. 121, л. 124).

От Сдружение с нестопанска цел „Визия за устойчивост на зелени пространства в урбанизирани територии“ е отправено искане до кмета на СО, район „Т.“ за запознаване с постъпилите сигнали срещу шума от кафе-бар „Каше“ за периода 2022-2024 г. по реда на ЗДОИ (л. 79).

В отговор от 04 РУ - СДВР са описани всички постъпили сигнали, като същите са над 20 на брой за посочения период (л. 81). Всичките са свързани с оплаквания относно шум и други нарушения на обществения ред, свързани с работата вечер на открито на бар „Каше“.

Представен е протокол от контрол на шум в жилища в[жк]от бар „Каше“, находящо се в район „Л.“, извършен на 29.07.2024 г. от Столична регионална здравна инспекция - (л. 85). В протокола е отбелязано, че бистро Топлоцентра не работи. Към жалба на сдружението с нестопанска цел (л. 89) е приложен сертификат за контрол, извършен от СРЗИ на 30.07.2024 г., в който е записано, че контролираният параметър еквивалентно ниво на шум не съответства на изискванията на Наредба № 6

(л. 90). Това изрично е посочено и в писмо на СРЗИ (л. 91), а именно, че измереното еквивалентно ниво на шум от питейното заведение не съответства на изискванията на Наредба 6/2006 г. за показателите за шум в околната среда.

От Столична регионална здравна инспекция до Кмета на СО, район „Т.“ и до 04 РУ – СДВР е изпратено писмо (л. 87), в което е посочено, че е налице забрана за озвучаване в урбанизираните територии след 23:00 часа.

Приложена е кореспонденция между СО, район „Т.“, СРЗИ и СДВР (л. 102 и сл., л. 111), в която посочените структури по същество си прехвърлят проблема с шума от бар „Каше“.

Съдът кредитира с доверие приложените и приети по делото писмени доказателства, тъй като същите изхождат от компетентни органи и не са налице основания за поставянето им под съмнение.

При така установената фактическа обстановка, съдът достига до следните правни изводи:

Оспорването е процесуално допустимо – предприето от легитимиран от закона правен субект спрямо подлежащ на оспорване акт, с който се намалява първоначално заявеното работно време на търговския обект, стопанисван от жалбоподателя.

Съгласно изискванията на чл. 168, ал. 1 АПК, при служебния и цялостен съдебен контрол за законосъобразност, съдът извършва пълна проверка на обжалвания административен акт относно валидността му, спазването на процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта, която преследва законът, т. е. на всички основания, визирани в чл. 146 от АПК. При преценката си, съдът изхожда от правните и фактическите основания, посочени в оспорвания индивидуален административен акт, представената административна преписка и събраните по делото доказателства. При проверката на административния акт, съдът не е обвързан от основанията, посочени от оспорващия, нито от неговото искане.

Атакуваната заповед е издадена от компетентен орган по смисъла на чл. 46 от ЗМСМА вр. чл. 46, ал. 2 от Наредбата – кмета на СО, район „Т.“. Спазена е установената от закона писмена форма и същата отговаря на изискуемото законово съдържание, включително с отбелязване на правното и фактическо основание за издаването ѝ. В тази връзка е посочено, че заповедта е издадена във връзка със справка от 13.08.2024 г. и писмо № УРИ 228000-25593/15.08.2024 г. на 04 РУ – СДВР, в което са изброени множество сигнали и жалби на граждани за нарушаване на нощната тишина и обществения ред.

На следващо място, при издаване на оспорената заповед не се констатира нарушение на административнопроизводствените правила, които да са от категорията на съществените такива. Действително по делото липсват доказателства оспорващата страна да е запозната с писмото на началника на 04 РУ – СДВР и цитираната справка, но това е несъществено нарушение, доколкото дружеството – жалбоподател не е било лишено от възможността да защити законните си права и интереси. Това е така, защото писмото има уведомителен характер по отношение на извършените проверки по повод дейността на търговския обект, стопанисван от дружеството.

Във връзка с приложението на материалния закон съдът намира следното:

Видно от събраните в административното производство доказателства, налице са множество сигнали срещу шума, предизвикан от кафе - бар „Каше“, описани по-горе. Направени са и измервания на нивото на шума от въпросното заведение, видно от

които същият е извън допустимите по Наредба № 6/2006 г. граници, поради което настоящият състав приема, че са налице предпоставките на чл. 4б, ал. 2 от Наредбата, като съгл. ТР № 16 от 31.03.1975 г. на ВС, ОСГК, мотивите на административния акт могат да се намират и в други документи от преписката, какъвто безспорно е настоящият случай. В този смисъл възраженията на жалбоподателя за липса на мотиви са неоснователни.

Съгласно разпоредбата на чл. 4б, ал. 2 от Наредбата кметът на района може със заповед едностранно да промени работното време, ако в рамките на една година са констатирани две или повече жалби от граждани за наднормени нива на шум, чиято основателност е доказана с протоколи за замерване на шум от Регионална здравна инспекция. В случая са налице повече от 2 жалби само за 2024 г. (л. 81), както и гореописаните протоколи за измерване на шума от заведението, ведно с писмата на СРЗИ, в които изрично е отбелязано, че нивата на шум превишават допустимите съгл. Наредба 6/2006 г. предели.

При така събраните доказателства за трайно предизвиквания от търговеца шум, надвишаващ допустимите предели и с оглед мотивите на атакуваната заповед в тази насока, в тежест на жалбоподателя е било да докаже, че към датата на издаване на оспорваната заповед, нивата на шум от заведението са в рамките на нормата, каквито доказателства по делото не са представени. Напротив, безспорно по делото се установява обратното. Следователно може да се формира категоричен извод, че кафе-бар „Каше“ е източник на системен наднормен шум – над три години, при това с широк обхват –[жк]и съседния на заведението[жк], което всъщност се цели да бъде предотвратено с разпоредбата на чл. 4б от Наредбата, поради което атакуваната заповед се явява законосъобразна. В този смисъл е напр. Решение № 9258 от 27.07.2016 г. на ВАС по адм. д. № 10956/2015 г.

За пълнота на мотивите следва да се отбележи, че заповедта е законосъобразна и по други съображения:

В случая се касае за търговски обект, който безспорно е в урбанизирана територия и работното му време съгл. чл. 4а, ал. 1 от Наредбата на СО следва да бъде от 06:00 до 23:00 часа. Видно от доказателствата по делото, към датата на съгласуване на заявлението на дружеството за работно време от 08:00 до 06:00 часа, което е извън предвиденото в чл. 4а, ал. 1 и ал. 2 от Наредбата, търговецът не е представил протокол от РЗИ или лицензирана лаборатория за съответствие с допустимите нива на шум в и около обекта, съгласно изискването на чл. 4а, ал. 3 от Наредбата. При това положение законодателят в ал. 4 на същата разпоредба е предвидил, че за работно време на обектите по ал. 1 се счита времето, определено в рамките от 06.00 ч. до 23.00 ч. В случая безспорно се касае за обект по чл. 4а, ал. 1 от Наредбата, поради което и с обжалваната заповед, административният орган е привел действащото правно положение към фактическото такова, съобразно цитираното изискване. Разпоредбата на чл. 4а, ал. 4 от Наредбата даже и не изисква допълнително изявление на административния орган, за да се приеме, че работното време, при непредставяне на документ от РЗИ относно шума, следва да е нормативно установеното в рамките от 6:00 до 23:00 часа.

Възраженията на жалбоподателя, че се прилага друга Наредба за нивата на шум, а не Наредба № 6/2006 г., както и че бил нарушен редът за изследване на нивото на шума, са неоснователни. Първо, чл. 4б, ал. 2 от Наредбата за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на СО изисква единство протоколът за

наднормените нива на шум да е издаден от РЗИ, като не препраща към конкретен нормативен акт, съдържащ реда за това. Видно от чл. 1, т. 1 от Наредба № 6 от 26.06.2006 г. за показателите за шум в околната среда, отчитащи степента на дискомфорт през различните части на денонощието, граничните стойности на показателите за шум в околната среда, в помещенията на жилищни и обществени сгради, в зони и територии, предназначени за жилищно строителство, рекреационни зони и територии и зони със смесено предназначение, методите за оценка на стойностите на показателите за шум и на вредните ефекти от шума върху здравето на населението (Наредба 6/2006 г.), предмет на същата е определяне на показателите за шум в околната и жизнената среда, отчитащи степента на дискомфорт през различните части на денонощието. Именно и това е сторено с приложените протоколи на СРЗИ. Цитираната от жалбоподателя в писмените бележки Наредба 36 от 21.07.2009 г. за условията и реда за упражняване на държавен здравен контрол, видно от заглавието ѝ, има съвсем различен предмет – държавен здравен контрол съгл. чл. 1 и в случая е неприложима. В Наредба № 6/2006 г. няма изискване равнището на шум да бъде изследвано в присъствие на собственика на обекта, както жалбоподателят твърди, а и реално това няма как да бъде осъществено, доколкото част от замерванията, а именно инкорпорираните такива в протокола на СРЗИ от 29.07.2024 г., са извършени в жилища на конкретни лица.

Второ, в случая се касае за множество сигнали срещу трайни действия по създаване на шум от заведението на жалбоподателя в продължение на три години, прехвърляни през годините между различни държавни институции без да бъдат предприети реални мерки срещу шума по предвидения в чл. 4б от Наредбата на СО ред, съгл. горесцитираното решение на ВАС. Трето, жалбоподателят нито към датата на утвърждаване на работното време на заведението му, нито към датата на издаване на обжалваната заповед е представил доказателства, че нивото на шум през нощните часове – след 23:00 часа, е в допустимите граници, поради което същият не би могъл да черпи права от собственото си противоправно поведение.

По изложените съображения атакуваната заповед се явява законосъобразна, поради което жалбата срещу нея следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора в тежест на жалбоподателя остават направените разноски. Ответникът не претендира такива, поради което и съдът не дължи произнасяне в тази насока.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал. 2 от АПК, Административен съд- София град, 29 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Джи Ем Би ССС“ ООД, ЕИК[ЕИК] срещу Заповед № РТР24-РД56-284/22.08.2024 г. на кмета на район "Т. ", Столична община.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

На основание чл. 138, ал. 1 от АПК препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ:

